

както се произнася отпослѣ Демостенѣ въ една отъ своитѣ рѣчи (Demosth. Contra Aristocratem), не бѣхъ допуснѣли, щото единъ тракийски владѣтель да вземе връхъ надъ другъ. Отначало Ификратесъ слѣдвалъ тая политика и помагалъ на Севтеса, когато, може би, Хебрителмисъ го билъ вече изгонилъ изъ владѣніята му.

Подобно поведение държалъ Ификратесъ и по-послѣ, когато отъ 383. год. Котисъ, синѣтъ на Севтесъ II, се опитвалъ да стане самодържеецъ на цѣла Тракия; тогава Ификратесъ вѣроятно въ сѣюзъ съ Хебрителмиса воювалъ противъ Котисъ и два пкти билъ разбитъ отъ него, но скоро слѣдъ това хитриятъ Котисъ сполучилъ да привлѣче на страната си не само Ификрата, но и атинския народъ, та можалъ твърдѣ лесно да стане господаръ на цѣла Тракия.

Отъ 383. год. като одризки царъ се явява Котисъ I. и за това се прѣдполага, че Хебрителмисъ тази сѣщата година или е изгубилъ прѣстола си, или умрѣлъ.

Монети отъ Хебрителмисъ.

На основание на споменѣтия по-горѣ надписъ, отъ който за първи пктъ се установява сѣществуванѣето на одризкия царъ Хебрителмисъ, може да се прѣдположи, че неопрѣдѣленитѣ прѣди откритието на надписа бронзови монети, които носѣтъ на opakото знакъ на градъ Кипсела (Κυφέλη, сега Ипсала, разположена къмъ югоизтокъ отъ устието на р. Ергене въ Марица) и надписъ $\begin{matrix} E-Y \\ B-P \end{matrix}$ принадлежатъ на този одризки царъ.

Твърдѣ забѣлжительно е, че такива бронзови монети, които на opakото иматъ типъ на ваза или сѣдъ съ двѣ дръжки и подъ нея положенъ класъ, ечмично зърно или другъ символъ, се намѣрихъ досега изключително въ Тракийското поле въ долното течение на р. Марица и прѣимуществено въ околността на градъ Кипсела или сегашна Ипсала. Много екземплари отъ тѣзи монети сѣ намѣрили при постройката на желѣзнопѣтната линия Одринъ—Дедеагачъ.

Античното име на градъ Кипсела дало причина на това, щото този градъ да избере за свой знакъ или гербъ прѣдметъ, който означава неговото име; понеже думата *κυφέλη* означавала глиненъ или плетенъ сѣдъ съ двѣ дръжки, който се употрѣбавалъ за мѣренѣе на жито и ечмикъ, заради това тая мѣра съ двѣ дръжки називаема *κυφέλη* се приела за знакъ на градъ *Κυφέλη* и се срѣща като постояненъ типъ на монети, ковани въ този градъ въ 4. стол. пр. Хр. Такива монетни типове се казватъ говорещи типове — *types parlants*,²⁾ защото избра-

²⁾ Тѣй нареченитѣ въ нумизматиката *говорещи типове* — *types parlants* се срѣщатъ въ други гръцки монети. Такива сѣ напримѣръ: яблката (= *μηλον*) знакъ на острова *Melos*, ечмично зърно (= *κριθή*) на градъ *Crithoté* въ тракийски Херзонезъ, лисица (= *άλώπηξ*) на града *Alopecornesus* (= лисичи островъ), пакъ тамъ, козелъ (*αἴξ*, род. п. *αἰγός*) на градъ *Aegospotamoí* (= кози рѣки) пакъ тамъ, трендафилъ или роза (= *ρόδον*) на островъ *Rhodus*, делфини (= *δελφίνες*) на градъ *Delphi*, прѣдна часть отъ корабъ (= *φάσγηλις*) на гр. *Phaselis* въ Ликия, листъ отъ мерудия (= *σέλινον* *arum palustre*) на гр. *Selinus* въ Сицилия, наръ (гранатова ябълка = *σίδη*) на гр. *Sidé* въ Памфилия и други нѣколко.